

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové, soudce JUDr. Jaromíra Klepše a soudce JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

Žalobce: **P. R., nar. X.**
bytem X.

proti

Žalovaný: **Úřad pro ochranu osobních údajů, IČ 70837627,**
sídlem Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7

v řízení o žalobě žalobce na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v tom, že se žalovaný ve svém sdělení ze dne 29.5.2025, čj. UOOU- 02696/25-2, odmítl zabývat stížností žalobce ze dne 5.5.2025,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

1. Žalobce (spolu s další žalobkyní, jejíž věc byla vyloučena k samostatnému projednání) podal žalobu na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v tom, že se žalovaný ve svém sdělení ze dne 29.5.2025, čj. UOOU- 02696/25-2, odmítl zabývat jeho stížností ze dne 5.5.2025, na poskytovatele zdravotních služeb Psychiatrickou nemocnici Bohnice (sídlem Ústavní 91/7, 181 00 Praha 8- Bohnice). Stížností se žalobce domáhal nápravy ve věci zpracování osobních údajů nacházejících se v zdravotnické dokumentaci vedené k tehdejší pacientce Ing. J.H., která udělila žalobci souhlas s nahlížením do této zdravotnické dokumentace. Jméno pacientky i další níže uvedená jména soud uvádí pouze v anonymizované podobě.
2. Při nahlížení do zdravotnické dokumentace žalobce zjistil, že se o něm v zápisu ze dne 1.10.2025 mluví jako o „podvodníkovi“ a dále zápisu ze dne 15.10.2024 „ohledně jejích přátel X. jsou to lidé na dávkách HN, byly jim rovněž odebrány děti.“, a zápis ze dne 21.10.2024 „ví o všech nekalých praktikách ze strany podvodníků X.“. Proti těmto údajům dle tvrzení žalobce nepravdivým a dehonestujícím se bránil uvedenou stížností k žalovanému, posléze když mu jí nebyla poskytnuta ochrana, touto zásahovou žalobou.
3. Úřad na stížnost odpověděl ve smyslu čl. 57 odst. 1 písm. f) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „nařízení (EU) 2016/679“) sdělením čj. UOOU-02696/25-2 ze dne 29. května 2025 (dále „sdělení“), v němž nastínil právní rámec vedení zdravotnické dokumentace, se závěrem, podle něhož stížnost neobsahuje skutečnosti, které by umožňovaly Úřadu zahájit úkony v rámci svých pravomocí.

II. Žaloba proti nezákonnému zásahu

4. Žalobce považuje postup žalovaného za nezákonný zásah spočívajícím v tom, že se žalovaný ve svém sdělení ze dne 29.5.2025, čj. UOOU- 02696/25-2, odmítl zabývat jeho stížností ze dne 5.5.2025, na poskytovatele zdravotních služeb Psychiatrickou nemocnici Bohnice. Stížností se žalobce žalovaného vyzýval ke kontrole PN Bohnice, a odstranění dehonestujících záznamů nacházejících se v zdravotnické dokumentaci Ing. J.H. K nahlížení do zdravotnické dokumentace měl od uvedené zmocnění.
5. „Ve výše uvedené dokumentaci jsou uvedena jména žalobce a jeho manželky i další zpracovatelé jejich osobních údajů, a to Policie ČR, Praha IV, a MČ Praha 11 (soudem Praha 4 ustanoven jako veřejný opatrovník Ing. J. H.), např.:
 -zápis ze dne 1.10. 24 „p. X. a Pí X. jsou ti podvodníci“
 - zápis ze dne 10.10. 2024 „primář sdělil advokátovi (Mgr. D.), že nemá oprávnění, aby mu pac. podepsala plnou moc (!!!) a odkázal ho na veřejného opatrovníka (pozn. i poté kdy soud sdělil, že obdržel tuto plnou moc od advokáta, PNB nesjedнала nápravu)
 - zápis ze dne 17.10 2024 Příslušník policie J. F. dává info, že o podvodech ohledně pac. majetku ví, ty osoby znají... nikdo nepodal TO, měl by to udělat veřejný opatrovník. pí K. se takto nejmenuje
 -zápis ze dne 15.10.2024 11:36 (info od veřejného opatrovníka MČ Praha 11 – jde o nepravdivé, urážlivé formulace R– spolu s hodnotícím tvrzením (cit.): „Ohledně jejích přátel

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

X. jsou to lidé na dávkách HN, byly jim rovněž odebrány děti“, „napadla opatrovnici, týrala děti“

-dne 21.10.2024 v 11:52 cituji „S panem vrchním inspektorem jsem hovořila telefonicky dlouze, ví téměř o všech nekalých praktikách ze strany podvodníků X., včetně ženy, která údajně vystupuje pod jménem K.. ... jsou do toho zapojeni i jiní lidé, např. advokát Mgr. V.D.“ „, přičemž tento údaj má pocházet od příslušníka Policie ČR J.F.

6. Žalobce popsal okolnosti vztahující se k životní situaci Ing. J.H., která byla omezena na svéprávnosti a které s manželkou poskytují pomoc. Žalobce dále uvedl, že výše specifikované zápisy s ním nebyly nijak konzultovány či odsouhlaseny a nebyl informován o jejich existenci ani účelu zpracování, přičemž neexistuje žádný zákonný titul pro takové zpracování. Zápis je navíc nepravdivý, hodnotící, stigmatizující, dehonestující a hanlivý, čímž naplňuje znaky zásahu do osobnostních práv i pověsti.
7. V závěrečném návrhu žalobce žádá, aby soud vydal rozsudek, jímž konstatuje nezákonný zásah žalovaného a zavázal žalovaného k přijetí zákonného rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného, replika žalobkyně a další vyjádření žalobkyně

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že argumentace žalobců obsažená v podané žalobě je v principu totožná s předchozí argumentací obsaženou ve stížnosti, s níž se žalovaný již vypořádal v rámci sdělení a na kterou odkázal (zároveň ale uvádí, že ve sdělení je připomínána již zrušená vyhláška č. 98/2014 Sb. nahrazená vyhláškou č. 444/2024 Sb., o zdravotnické dokumentaci, což však v těchto souvislostech představuje pouze formální nesprávnost).
9. Úřad především konstatuje, že na zpracování osobních údajů při vedení zdravotnické dokumentace se nařízení (EU) 2016/679 vztahuje. Jedná se ovšem o zpracování nezbytné pro splnění právní povinnosti ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2016/679, resp. nezbytné pro poskytování zdravotní nebo sociální péče či léčby ve smyslu čl. 9 odst. 2 písm. h) nařízení (EU) 2016/679, a tudíž jsou pravidla předmětného zpracování určena i speciální právní úpravou, zejména zákonem č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování. Je třeba poznamenat, že ke zpracování osobních údajů v rámci zdravotnické dokumentace není souhlas subjektů údajů potřebný (s výjimkou záznamu komunikace ohledně telemedicínských služeb podle § 11c zákona č. 372/2011 Sb., což však je pro tento případ irelevantní).
10. Doplnění nebo oprava záznamu *ve zdravotnické dokumentaci na žádost pacienta se provádí dle ustanovení § 55a odst. 7 zákona č. 372/2011 Sb.*, které je speciální právní úpravou modifikující právo subjektu údajů na výmaz a opravu osobních údajů zakotvené čl. 16 a č. 17 nařízení (EU) 2016/679, přičemž požadavky žalobců rámec ustanovení § 55a odst. 7 zákona č. 372/2011 Sb. zjevně překračují. Z druhé strany je třeba připomenout, že žalobci byli sdělením upozorněni na možnost domáhat se svých práv podle § 55a odst. 7 zákona č. 372/2011 Sb. i prostřednictvím institutu stížnosti upraveného v § 93 zákona č. 372/2011 Sb. Záležitosti týkající se zásahu do osobnostních práv i pověsti žalobců pak je možno řešit i prostřednictvím institutu ochrany osobnosti upraveného zákonem č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.
11. Dále žalovaný připomíná, že součástí zdravotnické dokumentace jsou podle § 2 vyhlášky č. 444/2024 Sb. také údaje o „*skutečnostech souvisejících s poskytováním zdravotnických služeb pacientovi*“, mezi něž podle § 2 písm. g) vyhlášky č. 444/2024 Sb. náleží také „*informace o průběhu a výsledku poskytovaných zdravotních služeb a o dalších významných okolnostech*“

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

souvisejících se zdravotním stavem pacienta a s postupem při poskytování zdravotních služeb...“. Vedení zdravotnické dokumentace se tedy neomezuje na ryze medicínské záležitosti. To dále svědčí ve prospěch legality zpracování příslušných osobních údajů, přičemž tento názor potvrdil i rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 25 Cdo 517/2022-587 ze dne 27. září 2023, který Úřad i přes dílčí novelizace relevantních právních předpisů považuje za aktuální.

12. Ohledně požadavku žalobců na „*zabájení šetření a ověření, zda dané zdravotnické zařízení a zejména MČ Praha 11 a příslušníci policie zpracovávají moje osobní údaje v souladu s GDPR a zákonem č. 110/2019 Sb.*“ vyjádřeného v rámci žaloby žalovaný konstatuje, že tento požadavek je velmi neurčitý a neposkytuje Úřadu podklad pro vedení žádného řízení. Bylo by proto třeba, aby žalobci nejprve uplatnili svoje práva podle čl. 15 nařízení (EU) 2016/679, resp. § 28 zákona č. 110/2019 Sb., a na základě takto získaných poznatků se případně obrátili na Úřad s kvalifikovaným podáním.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

13. Soud po přezkoumání žaloby a tvrzeného zásahu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Soud rozhodl, aniž by nařizoval jednání, jelikož žalovaný s projednáním věci bez jednání souhlasil a žalobce se ve lhůtě poskytnuté výzvou dle § 51 s.ř.s. nevyjádřil, jeho souhlas se tak předpokládá. Nařízení jednání nebylo potřebné ani za účelem dokazování, všechny potřebné podklady pro rozhodnutí soudu byly obsaženy ve správním spise zaslaným žalovaným.
15. Žalobce se domáhal pouze určení, že zásah žalovaného, spočívajícího v odmítnutí zabývat se stížností žalobce na obsah zdravotnické dokumentace, byl nezákonný. Proto je pro projednání věci rozhodný skutkový a právní stav, který tu byl v době zásahu (§ 87 odst. 1 věta za středníkem s. ř. s.).
16. Určovací žaloba na ochranu před nezákonným zásahem je důvodná, jsou-li kumulativně splněny tyto podmínky: žalobce byl přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). (rozsudek NSS ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005–65, 603/2005 Sb. NSS).
17. Podle § 53 odst. 1 *Zdravotnická dokumentace je soubor informací vedených, zpracovávaných a uchovávaných poskytovatelem za účelem poskytování zdravotních služeb konkrétnímu pacientovi, a to bez ohledu na to, zda byly získány od pacienta, od jiného poskytovatele nebo jiných osob nebo vlastní činností poskytovatele.*
18. Podle § 53 odst. 2 *Za zdravotnickou dokumentaci se nepovažují informace, které poskytovatel získal v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb, a to i ze zdravotnické dokumentace jím zpracovávané, pokud účelem jejich zpracování není poskytování zdravotních služeb konkrétnímu pacientovi, ale výhradně jiný účel.*
19. Vedení zdravotnické dokumentace je upraveno v § 53 až § 69, přičemž v § 55a odst. 7 jsou řešeny možnosti oprav nebo doplnění záznamů. *„Opravy a doplnění autorizovaného záznamu se provádí novým záznamem a musí se provádět tak, aby bylo možné zjistit obsah záznamu před opravou nebo doplněním. V doplnění nebo opravě záznamu ve zdravotnické dokumentaci na žádost pacienta se uvede poznámka, že jde o opravu nebo doplnění na žádost pacienta.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

20. Informační hodnota řádně vedené zdravotnické dokumentace může mít klíčový význam pro poskytovatele zdravotní péče v případech, kdy při poskytování zdravotní péče dojde ke vzniku újmy na zdraví. Řádně vedená zdravotnická dokumentace je v těchto případech důležitým podkladem pro prokázání poskytnuté zdravotní péče, jakož i osvětlení okolností, které poskytování zdravotních služeb doprovázely. Není tedy vyloučeno, aby dokumentace obsahovala i další údaje tzv. „nezdravotnické“ ovšem vztahující se k pacientovi. Je třeba poznamenat, že ke zpracování osobních údajů v rámci zdravotnické dokumentace není souhlas subjektů údajů potřebný.
21. Platí ovšem, že podle § 55 *„Zdravotnická dokumentace musí být vedena a zpracovávána průkazně, pravdivě, srozumitelně a čitelně.“* Uvedené ustanovení ukládá poskytovateli vést zdravotnickou dokumentaci kromě jiného pravdivě, proto je oprávněný požadavek žalobce na odstranění nepravdivého údaje ze zdravotnické dokumentace vztahující se k jeho osobě, a není vyloučeno, že opravy se dle znění § 55a odst. 7 může domáhat i jiná osoba než pacient, jelikož ustanovení, takové oprávnění nevylučuje. Proti neprovedení opravy může podat dotčená osoba stížnost ustanovení § 93, ať už to bude pacient, nebo někdo jiný, a to za podmínek stanovených tímto ustanovením (pacient, zákonný zástupce nebo opatrovník pacienta, osoba blízká v případě, že pacient tak nemůže učinit s ohledem na svůj zdravotní stav nebo pokud zemřel, nebo osoba zmocněná pacientem).
22. Vedení zdravotnické dokumentace nepochybně spadá pod pojem „postup poskytovatele při poskytování zdravotních služeb“ nebo „činnosti související se zdravotními službami“. Podání stížnosti však nesmí být osobě, která ji podala, nebo pacientovi, jehož se stížnost týká, na újmu.
23. Z obsahu Sdělení ze dne 29.5.2025 vyplývá, že žalobce (spolu s paní Ing.J.H.) upozorněn na možnost domáhat se svých práv podle § 55a odst. 7 zákona č. 372/2011 Sb. i prostřednictvím institutu stížnosti upraveného v zákona č. 372/2011 Sb. Žalobce v žalobě neuvádí, zdali této možnosti využil, či s jakým výsledkem. V každém případě to není žalovaný, který by měl povinnost nebo oprávnění řešit žalobcem tvrzený nepravdivý záznam ve zdravotnické dokumentaci a soud souhlasí s argumentací žalovaného uvedené ve vyjádření k žalobě, že byt se nařízení (EU) 2016/679 na zpracování osobních údajů při vedení zdravotnické dokumentace se vztahuje, jedná pouze o zpracování nezbytné pro splnění právní povinnosti ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2016/679, resp. nezbytné pro poskytování zdravotní nebo sociální péče či léčby ve smyslu čl. 9 odst. 2 písm. h) nařízení (EU) 2016/679. Pravidla pro vedení zdravotnické dokumentace a v ní uvedených údajů jsou obsažena ve speciální právní úpravě, která má přednost před obecnou zakotvenou v Nařízení (EU) 2016/679. Touto speciální úpravou je zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování.
24. Pro doplnění soud uvádí, že judikaturou Nejvyššího správního soudu byla řešena obdobná otázka, avšak ve vztahu k podateli stížnosti dle § 93 odst. 1 zákona o zdravotních službách, přičemž v rozsudku ze dne 17. 9. 2014, č. j. 2 As 41/2014–47, soud dospěl k závěru, že vyřízení stížnosti nemohlo dojít k zásahu do subjektivních práv stěžovatele. Tento závěr potvrzuje též judikatura Ústavního soudu, jenž v usnesení ze dne 30. 4. 2019, sp. zn. II. ÚS 3939/18, dovodil, že stanoviska vydaná podle § 93 a násl. zákona o zdravotních službách nelze považovat za rozhodnutí nebo jiný zásah orgánu veřejné moci. Zdejší soud pak k námitce žalobce dodává, že výše uvedené judikaturní závěry na nyní posuzovanou věc neaplikuje pouze upozorňuje na řešení obdobné otázky ve vztahu k podateli stížnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

25. Nejvyšší správní soud uvedl, že stanovisko jakožto způsob vyřízení stížnosti podané dle § 93 zákona o zdravotních službách z povahy věci nemůže zasáhnout do veřejných subjektivních práv stěžovatele, žádná práva ani povinnosti mu tímto stanoviskem nebyly stanoveny či změněny. Účelem prošetření stížnosti správním orgánem postupem dle § 94 zákona o zdravotních službách je k námitkám podatele stížnosti přezkoumat činnost poskytovatelů zdravotních služeb, a to zejména, **ne však výlučně**, s ohledem na dodržení postupu lege artis. (poz.-text zvýrazněn soudem). Výsledek prošetření stížnosti může být následně využit buď správním orgánem k zahájení sankčního řízení vůči poskytovateli zdravotních služeb, nebo osobou, která stížnost podala, pro přípravu uplatnění jejích práv vůči poskytovateli zdravotních služeb např. z titulu odpovědnosti za škodu v občanském soudním řízení. V obou případech není stanovisko správního orgánu ke stížnosti závazným podkladem pro další řízení, nýbrž pouze předběžným hodnocením, které následně podléhá plnému přezkoumání v rámci příslušného řízení, jehož účastníkem je poskytovatel zdravotních služeb, včetně soudního přezkumu po stránce skutkové i právní. Obsah stanoviska jakožto formálního výsledku prošetření stížnosti správním orgánem ve smyslu § 94 zákona o zdravotních službách lze obecně svojí povahou přirovnat k protokolu o kontrole [např. § 12 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád)], přičemž na samotné šetření žalovaného by bylo možno nahlížet jako na kontrolu činnosti poskytovatele. V posuzovaném případě by pak závěr šetření představovaný konstatováním porušení postupu lege artis ze strany poskytovatele zdravotních služeb měl charakter kontrolního zjištění, tj. popisu skutečného stavu věci zjištěného kontrolními pracovníky s vyjádřením jejich názoru na zjištěného jednání kontrolované osoby (viz. Jemelka, L., Vetešník, P., Libosvár, O. Zákon o kontrole. Komentář. C. H. Beck, Praha: 2014, komentář k § 12, dostupné z právního informačního systému beck-online). Dle judikatury Nejvyššího správního soudu však samotná kontrolní zjištění obsažená v protokolu o kontrole nemohou být nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. (srov. rozsudky NSS ze dne 30. 11. 2016, č. j. 3 As 52/2016–28, a ze dne 18. 6. 2015, č. j. 9 As 98/2015–32).
26. Z uvedeného vyplývá, že ani výsledek posouzení stížnosti podané žalobcem na poskytovatele zdravotních služeb podle § 93 zákona o zdravotních službách nemůže představovat nezákonný zásah, nezákonný zásah nemůže být tedy ani spatřován ve vydání Stanoviska žalovaného ze dne 29.5.2025, jelikož i kdyby byla stížnost adresována správnímu orgánu způsobilému o věci rozhodovat, jednalo by se o kontrolní zjištění, která nemohou být nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s.
27. Na základě uvedeného soud konstatuje, že žalovaný Sdělením ze dne 29.5.2025 nemohl nezákonně zasáhnout do práv žalobce, neboť nebyl oprávněn rozhodovat o opravě údajů uvedených v zdravotnické dokumentaci paní Ing. J. H, a nemohlo jít s ohledem na kontrolní charakter Sdělení o nezákonný zásah.

V. Závěr a náklady řízení

28. Žalobce se podanou žalobou domáhal určení, že zásah žalovaného spočívající ve vydání Sdělení ze dne 29.5.2025 je nezákonný. Jelikož oprava záznamů ve zdravotnické dokumentaci je možná dle speciální právní úpravy pouze postupem dle § 55a zákona o poskytování zdravotní péče u poskytovatele zdravotní péče, popřípadě stížností dle § 93 zákona o poskytování zdravotní péče, nebyl to žalovaný, který by byl oprávněn řešit situaci žalobce, navíc i kdyby stížnost byla adresována dle tohoto zákona správně, nejednalo by se o nezákonný zásah, neboť rozhodnutí o stížnosti má charakter pouze předběžného kontrolního zjištění.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

29. Městský soud proto shledal, že úkon žalovaného nepředstavoval nezákonný zásah.
30. Soud proto žalobu žalobce zamítl podle § 87 odst. 3 s. ř. s.
31. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádnému z účastníků nepřiznal jejich náhradu. Žalobce nebyl procesně úspěšný, náhrada nákladů řízení mu proto nepřísluší. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný, nicméně jeho účast v řízení nepřesáhla náklady řízení nad rámec běžné administrativní činnosti. Náklady řízení mu proto nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. února 2026

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.